

0246. Dzień to jest dziś wesela

Dies est laetitiae, t.: XV w., tłum. XVII w. (Klon)

Dzień to jest dziś we - se - la kró - lew - skiej ro - dzi - ny,
 Król się lu - dziom na - ro - dził z Ma - ry - i bez wi - ny.

Dzie - cię dziw - nej cu - dno - ści, wdzięcz - ne, peł - ne słod - koś - ci
 w czło - wie - czej i - stno - ści, Któ - re nie - o - ce - nio - ne,
 a - ni też wy - słow - i - ne, w Bos - kiej wszechmo - cno - ści.

2. Anioł w nocy pasterzom, którzy trzody strzegli,
 O tym Królu powiadał, by do stajni biegli:
 W stajni, mówi, to Dziecię, we żłobie tam znajdziecie,
 Powite w pieluszki: Ten aniołom panuje,
 Wszystkim ludzi celuje, śliczny, choć maluśki.
3. Chryste, któryś nas stworzył Boskimi sprawami
 I dla nas się narodzić chciał i mieszkać z nami,
 Spraw w nas serce nabożne, odpuść złości niezbożne,
 Nie chciej zatracenia, odkupiony z miłości,
 Prowadź do swych radości, a domieść zbawienia.